

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2018 r., oskarżony T. C. jechał samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w C. ulicą (...). Oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej i poddany badaniu na zawartość alkoholu w organizmie, które wykazało, że w chwili prowadzenia pojazdu T. C. był w stanie nietrzeźwości. Zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiła 0,47 mg/l. Oskarżony nie był karany.

(częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. C. k. 14-16, 18-20, 55, notatka urzędowa k. 1, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego wraz z wydrukiem i świadectwem wzorcowania k.4-7, dane o karalności k. 46).

Oskarżony tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że prowadzi firmę transportową, w dniu 26 września 2018 r. w godzinach rannych otrzymał telefon z firmy (...), aby przyjechał, gdyż jego pracownik, który przywiózł towar ukradł w sklepie szynkę. Oskarżony wskazał, że w godzinach rannych wypił dwa piwa o poj. 0,5 l. Nie planował nigdzie jechać, miał mieć dzień biurowy. Dodał, że prowadzi działalność gospodarczą świadczącą usługi transportowe, samochody ma w leasingach, kredyty gotówkowe, z tej pracy utrzymuje rodzinę i daje pracę swoim kierowcom; jego zobowiązania miesięczne wynoszą 30 tys. złotych i nie będzie mógł wyżywić rodziny. Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że tego dnia miał mieć dzień wolny, prowadzi działalność gospodarczą o charakterze usług transportowych, zatrudnia pracowników i tego feralnego dnia zadzwoniono do niego z firmy, w której świadczył usługi transportowe z informacją, że jego pracownik ukradł w sklepie mięso, został wezwany pilnie, żeby wyjaśnić sprawę do (...) na O. 130. Rano wstał, spożył dwa piwa, położył się i został obudzony pilnym telefonem, został wezwany do wyjaśnienia sprawy, wsiadł w samochód i pojechał w wyniku stresu, napięcia, z tego powodu jak się później okazało stracił możliwość współpracy z tą firmą. Oskarżony wyjaśnił, że został zatrzymany przez Policję na ul. (...), była to rutynowa kontrola, prowadził samochód marki O. (...) o nr rej. (...), wynik badania na zawartość alkoholu miał 0,47. Oskarżony dodał, że prawo jazdy jest mu potrzebne, do wykonywania pracy, ma dużo zobowiązań finansowych. Był zdenerwowany; nakrzyczano na niego, że nie pomyślał, ubrał się wsiadł do samochodu i pojechał. Oskarżony wskazał przy tym, że bardzo żałuje, przeprasza, jest mu bardzo przykro, ma ciężko, prosi pracowników, dopłaca, żeby go wozili po godzinach, korzysta z transportu żony, taksówek, „ubera”. Wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i opisał przebieg zdarzenia Sąd uznał za wiarygodne, korespondowały one z wynikami badań na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego. Jedynie w zakresie w jakim oskarżony wskazywał na to, że jego decyzja o prowadzeniu samochodu była konieczna z uwagi na potrzebę pilnego pojechania do kontrahenta Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne, przede wszystkim nic nie stało na przeszkodzie by oskarżony pojechał do kontrahenta taksówką.

W ocenie Sądu również ujawnione na rozprawie dokumenty mają pełną wartość dowodową. Były to dokumenty urzędowe, sporządzone przez osoby kompetentne oraz niezainteresowane w sposobie rozstrzygnięcia sprawy. Nadto ich treść nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania. Stan nietrzeźwości oskarżonego ustalony został w sposób prawidłowy i rzetelny za pomocą specjalnej aparatury pomiarowej, która posiadała ważne świadectwo wzorcowania. Tym samym brak było podstaw do podważenia wykonanych u niego badań oraz ich wyników.

W świetle zgromadzonego w sprawie i ocenionego przez Sąd jako wiarygodny materiału dowodowego nie ulega zatem wątpliwości, że swym zachowaniem w dniu 26 września 2018 roku oskarżony wyczerpał tak przedmiotowe, jak i podmiotowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 178a § 1 kk odpowiedzialności karnej nim przewidzianej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Mając na uwadze normę art. 8 kk wskazać należy, iż przestępstwo z art. 178a § 1 kk można popełnić jedynie umyślnie – tak w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Zgodnie z przepisem art. 115 § 16 pkt 2 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg.

Jak wynika z materiałów sprawy oskarżony 26 września 2018 roku prowadził pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym – na ulicy (...) w C., znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone postępowanie nie ujawniło okoliczności, które wyłączałyby winę, czy bezprawność czynu oskarżonego. Zachowanie oskarżonego było zawinione. Biorąc pod uwagę wiek sprawcy, jego poziom intelektualny, doświadczenie życiowe, zdolność wartościowania akceptowalnych społecznie zachowań, można postawić mu zarzut postępowania wbrew przyjętym regułom. Oskarżony miał pełną świadomość, iż swoim zachowaniem narusza obowiązujący porządek prawny, mógł postąpić zgodnie z zasadami i świadomie zrezygnował z tego. Czynu tego oskarżony dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, miał bowiem pełną świadomość tego, że spożywał alkohol przed prowadzeniem pojazdu w ruchu lądowym, a mimo to postanowił kierować pojazdem; chciał więc popełnić czyn zabroniony w przypisanej mu postaci. Stopień winy T. C. był znaczny, bo pomimo, iż mógł odstąpić od prowadzenia pojazdu, tego nie uczynił i zdecydował się na spożywanie alkoholu, ignorując zagrożenia z tego płynące. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd ocenił jako znaczny, na co złożyło się popełnienie go w zamiarze bezpośrednim, a także sposób i okoliczności jego popełnienia, wśród których wskazać trzeba wysoki stopień stanu jego nietrzeźwości (0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), a także jego nieprzemyślane zachowanie, jak wskazał sam oskarżony „wsiadł w samochód i pojechał, wyniku stresu, tego napięcia”, „był tak zdenerwowany”. Już z samych wyjaśnień oskarżonego wynika, że jego zdolność do krytycznej oceny swojego zachowania była obniżona; pomimo możliwości podjęcia innego zachowania, skorzystania z taksówki, poproszenia kogoś o pomoc, oskarżony jak wynikało z jego wyjaśnień zdenerwowany i po spożyciu alkoholu, co niewątpliwie miało wpływ na jego zdolność do oceny sytuacji na drodze, zdecydował się prowadzić pojazd, okolicznością obciążającą było również to, że oskarżony lekceważąco traktuje swoją pracę zawodową (prowadzi firmę transportową), wiedząc, że uprawnienia do prowadzenia pojazdów są mu niezbędne dla wykonywania pracy, decyduje się na prowadzenie pojazdu wcześniej spożywając alkohol. T. C. naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa ruchu drogowego – zasadę trzeźwości i dlatego jego zachowanie należało ocenić jako wysoce naganne tym bardziej, że mógł i powinien odstąpić od prowadzenia pojazdu. Prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości stwarza poważne zagrożenie dla społeczeństwa, godzi nie tylko w dobro prawne, jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym, ale także w życie i zdrowie człowieka. Powszechnie wiadomo, że stan nietrzeźwości wywołuje zaburzenia w sferze zdolności psychomotorycznych organizmu, a pojawienie się osoby z takimi zaburzeniami stwarza potencjalne zagrożenie dla użytkowników drogi, chodnika czy mienia. Oczywiście niebagatelna jest w tym kontekście zawartość alkoholu w organizmie, gdyż im jest ona większa, tym większe zagrożenie. U oskarżonego zawartość alkoholu była wysoka, znacznie przekraczała wskazaną w art. 115 § 16 pkt 2 kk zawartość alkoholu.

Mając na uwadze poczynioną powyżej ocenę stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i przy uznaniu, że stopień ten był znaczny Sąd uznał, że brak jest podstaw dla zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, kierując się dyrektywami wskazanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk, Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo z art. 178a § 1 kk karę 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze aspekty podmiotowe tego czynu związane z nastawieniem sprawcy, jego motywację, szczególnie stopień winy, a ponadto elementy przedmiotowe określające stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego i potrzebę kształtowania odpowiedniej świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczności obciążające Sąd poczytał oskarżonemu to, że jego zachowanie objęte było umyślnością w zamiarze bezpośrednim, wysoką zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, obniżoną zdolność oskarżonego (na co sam wskazywał) krytycznej oceny własnego postępowania i tym samym zdolność oceny sytuacji panującej na drodze. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał natomiast fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę, nie był dotychczas karany. Przystępstwo z art. 178a § 1kk zagrożone jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności oraz karą pozbawienia wolności do lat 2. Sąd orzekł wobec oskarżonego, mając na uwadze jego dotychczasową niekaralność, karę najłagodniejszą, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia jego winy i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz uwzględnia cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara niewątpliwie uświadomi oskarżonemu konieczność ponoszenia odpowiedzialności za własne postępowanie i skłoni oskarżonego do przemyślenia swojego zachowania. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 30 złotych Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, który prowadzi działalność gospodarczą, osiąga regularny dochód.

Na podstawie art. 42 §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 września 2018 roku do dnia 21 marca 2019 roku. Na podstawie art. 43a §2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych; orzeczone środki karne niewątpliwie wzmocnią wychowawczy wymiar niniejszego orzeczenia, stanowiąc będą dla oskarżonego realną dolegliwość. Na podstawie art. 627 kpk i ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego, który uzyskuje dochód Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 70 złotych i opłatę w kwocie 150 złotych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego,

K.. 14 dni lub z wpływem.